

**NORMES
PER A LA PRESENTACIÓ
D'ORIGINALS**

Octubre de 2012

PRESENTACIÓ D'ORIGINALS

1.- TEXT

El text s'ha de presentar en suport informàtic. Si el sistema operatiu és Macintosh, programa Word; si és PC, programa Word per a windows. S'hi haurà d'adjuntar una còpia impresa en paper, a doble espai, en fulls numerats correlativament, escrits en una sola cara i amb marges amples.

Qualsevol incidència o variació d'aquestes condicions es consultarà a l'equip tècnic de l'editorial.

2.- MATERIAL GRÀFIC

Es presentaran els documents originals separats del text, un per un, numerats de manera correlativa i coincident amb la numeració que farem explícita en el gruix del capítol (Exemple: Si es tracta del capítol 5, els gràfics, taules, figures, dibuixos, fotografies... es numeraran de la manera següent: 5.1, 5.2, 5.3, etc.). En el text, per tant, s'indicarà únicament on s'ha de col·locar el material gràfic. Aquest material (gràfics, taules, figures, dibuixos, fotografies...) serà objecte d'anàlisi al text, però si es considera que té una funció merament ornamental se n'estudiarà l'oportunitat, o no, de la publicació.

Els gràfics o figures no podran presentar-se dins del document Word.

En el cas de figura/gràfica, s'haurà de facilitar un arxiu en format pdf; en altres casos és preferible un format vectorial (ps, illustrator, freehand, corell.draw, etc.).

3.- ESTRUCTURA DELS VOLUMS

Per tal d'homogeneïtzar la presentació dels materials a publicar, els originals presentats hauran de seguir, en línies generals, el desenvolupament següent:

a) *Índex general*: es presentarà a banda, indicant-hi la paginació provisional. És important no abusar de les divisions (i les numeracions) d'apartats i subapartats; aquestes han de respondre a l'estructura de l'obra, no són una enumeració dels temes tractats.

b) *Preliminars:*

- Pròleg (d'autoria aliena al text)
- Introducció:
 - Justificarà l'organització del volum i la seua posició en el context d'aquest tipus de literatura. És important no confondre aquesta justificació amb un resum de les parts o dels capítols.
 - S'hi inclouran els agraïments, si n'hi ha, que no podran ser molt extensos.
 - No exposarà un resum capítol per capítol del total de l'obra; ara bé, sí que haurà d'aportar els criteris que donen compte de l'organització del text en conjunt.

c) *Capítols*

- Els capítols, agrupats, o no, en parts, hauran d'iniciar-se amb un desenvolupament teòric del tema; aquest epígraf previ no utilitzarà el títol "Introducció" sinó qualsevol altre temàtic o genèric.
- L'estructura de cada capítol podrà organitzar-se amb dels epígrafs i subepígrafs que es considere necessari.

d) *Bibliografia*

- Pel que fa a les qüestions de presentació, se seguiran les indicacions exposades en els apartats 7 i 8 d'aquestes "Normes...".

e) *Annexos*

- En cas que l'obra requeresca la reproducció de documents específics fora del cos del text –sempre que siguen d'especial rellevància o de difícil consulta o localització–, aquests aniran agrupats al final de l'obra.
- Evitarem d'incloure en aquest apartat documents susceptibles de caducitat ràpida o de fàcil recuperació a través d'altres fonts. En aquests casos, però, la solució més lògica i convenient fóra indicar la font electrònica i l'adreça que permeten l'actualització de la informació, o bé la font que ens permet disposar del gràfic, text, etc.

f) *Índex analític*

- L'índex analític, si cal, recollirà aquells termes considerats significatius per l'autor, i s'hi consignaran les pàgines on apareixen. La pàgina on el terme és tractat amb més profunditat, no sols anomenat, pot destacar-se en negreta.

- L'autor el paginarà electrònicament a partir del pdf del text subministrat per l'editorial únicament amb aquesta finalitat quan la maqueta estarà ja tancada.

g) *Altres índexs*

- Segons la naturalesa del volum, s'hi podrà incloure també índexs específics d'altres característiques, com ara onomàstic, toponímic...

- Per a l'elaboració i posterior paginació es procedirà igual que per a la confecció i paginació de l'índex analític (vegeu apartat anterior).

4.- CONSIDERACIONS TIPOGRÀFIQUES

D'acord amb les normes ortotipogràfiques generals i específiques de l'editorial, els autors hauran d'atenir-se a les indicacions següents:

- Les lletres versals o majúscules s'usaran només en els casos que siguin estrictament necessàries i d'acord amb la normativa.

- Les versaletes no es faran servir.

- La lletra cursiva, a més d'utilitzar-se a l'hora de citar publicacions, obres d'art, etc., es pot usar com a diacrític en el cos del text, bé per a destacar algun terme (normalment, la primera vegada que hi apareix), bé per diferenciar les paraules o frases curtes en una llengua diferent de l'obra. Però NO per a les cites, que apareixeran marcades per un altre sistema (vegeu l'apartat 5 d'aquestes "Normes...").

- Cometes: s'utilitzaran les de tipus angular generalment. Quan calga, s'empraran d'acord amb la gradació següent:

«“”»

- Guions: s'utilitzarà el guió per als temes compostos, les pàgines de la bibliografia, etc., i el guió llarg quan apareixerà amb la funció de parèntesi:

nou-cents

...de fa uns anys –després dels primers treballs de sociolingüística–, els estudis...

En el darrer cas, si després de l'incís entre guions va un punt, el guió no es tanca:

...pretén ser un inventari selectiu de l'idioma –consta d'unes 50.000 entrades.

5.- CITACIONS

- Curtes (menys de tres línies): en lletra redona, entre cometes, dins el cos del text principal. Únicament poden anar en cursiva, i, per tant, sense cometes, quan es tracta de +/- 5 o 6 paraules en una llengua diferent de la del text.

- Llargues (més de tres línies): en lletra redona, entre cometes, separades del cos del text principal amb doble espai al principi i al final.

- Quan hi haja una elisió a l'interior de la cita, s'indicarà amb tres punts entre claudàtors [...]. Així mateix, si es tracta d'un incís del citador, també s'escriurà entre claudàtors.

- Quan formen part d'una nota a peu de pàgina, s'escriuran entre cometes.

6.- NOTES

- El contingut de les notes al peu haurà de ser preferiblement explicatiu per part de l'autor, el traductor o l'editor. En els dos darrers casos s'ha d'indicar entre parèntesis: (N. del t.), (N. de l'e.).

- En el cas de referències bibliogràfiques aïllades, és recomanable que aquestes s'incloguen dins el text, i no al peu (vegeu els apartats 7 i 8 d'aquestes "Normes...").

- Les crides a nota s'indicaran en el cos de l'original en números aràbics (volats o entre parèntesis), sempre darrere de la paraula afectada. Si després d'aquesta paraula hi ha qualsevol signe de puntuació, la crida va darrere del signe.

- La numeració de les notes serà correlativa i per capítols.

7.- REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

El respecte al lector i l'eficàcia comunicativa obliguen a considerar molt bé quan i com hem de donar una referència, després d'haver-nos convençut que és *imprescindible*.
Ortotipografia, J. M. Pujol i J. Solà. (El subratllat és nostre)

Ens permetem de reproduir aquesta cita atesa la tendència molt generalitzada entre els autors a citar totes aquelles lectures que tenen alguna relació amb el tema que tracten, tot confonent la mera erudició amb l'exposició succinta de les dades necessàries per a fer una consulta. Això no vol dir que en els casos en què realment s'empren conceptes, exemples, textos, d'un altre autor, n'és obligada la referència.

Anomenem «referències bibliogràfiques» aquelles que es fan vinculades al text i que seran abreujades, amb la finalitat de remetre'ns a la llista de referències que anomenem «bibliografia», que apareixerà sempre al final del treball i on constaran les dades completes de les obres que es consideren d'interès (totes les citades a l'interior de l'obra i, possiblement, d'altres).

En aquesta col·lecció s'emprarà el sistema autor-data, segons el qual bastarà amb citar entre parèntesis, en el cos del text, el cognom, la data de la publicació i, si cal, la pàgina o pàgines de què es tracta:

...assumim la definició històrica, en tant que ciència, segons la qual... (Vilar 1980: 43-44)

Quan l'autor ja apareix al text, només anirà entre parèntesis l'any i, si cal, la pàgina:

...assumim la definició històrica, en tant que ciència, aportada per P. Vilar (1980: 43-44), segons la qual...

Quan s'haja d'esmentar el volum, aquest ha d'anar darrere de l'any i seguit de dos punts:

Weber (1969, I: 180)

És recomanable agrupar les referències tant com siga possible i en aquest cas, perquè la lectura no siga massa feixuga, es poden consignar en una nota al peu en què, si no hi ha més informació, només anirà entre parèntesis l'any i, si cal, la pàgina:

1. Gisbert (1963), Gutiérrez (1966) i Nieto (1967)

Així mateix, quan es fa algun comentari sobre el treball al qual es fa al·lusió, al marge del text principal, també es pot donar la referència en la nota:

1. Villacorta (1981) és una de les poques obres que tracta l'ambivalència de l'exercici professional...

8.- BIBLIOGRAFIA

Quan el volum conste de diverses parts totalment diferenciades (bé perquè és una obra col·lectiva, bé perquè s'hi tracten temes diferents), la

bibliografia es presentarà al final de la part o capítol corresponent. El coordinador del volum haurà de valorar el conjunt de les referències i, en el seu cas, reformular la bibliografia bàsica o fonamental al final del manual i l'específica de cada apartat o capítol en el corresponent apartat.

La bibliografia es presentarà en un document independent, ordenada alfabèticament per cognoms.

Si hi ha més d'una obra d'un autor, es presentaran ordenades cronològicament. I si un autor consta pels seus treballs col·lectius a més dels individuals, es donaran primer els treballs individuals.

Les dades bibliogràfiques s'organitzaran de la manera següent:

- Llibres: Cognom, N. (any): *Títol*, lloc, casa editorial, (col·lecció, si escau):

– Vilar, Pierre (1980): *Iniciación al vocabulario del análisis histórico*, Barcelona, Crítica.

Si hi ha més d'una publicació del mateix autor i el mateix any, es distingiran per lletres minúscules en cursiva al costat de la data (1982*a*, 1982*b*...).

Quan hi ha més d'un autor, el primer s'esmenta de la manera indicada, i els altres de forma directa, és a dir, primer el nom i després els cognoms. Si en són més de tres, per raons d'economia es pot donar el nom del primer acompanyat de l'expressió «i altres»:

– Sarasa Sánchez, E. i E. Serrano Martín (eds.) (1993): *Señorío y feudalismo en la península ibérica*, Saragossa, Institución Fernando el Católico.

- Articles en publicacions periòdiques: Cognom, N. (any): «Títol», *Revista* núm. pp.:

– Millàs-Vallicrosa, J. M. (1922): «Els textos dels historiadors musulmans relatius a la Catalunya carolíngia», *Quaderns d'Estudi* 14, 125-161.

Quan es tracta d'un diari, no cal donar-ne el número, n'hi ha prou amb la data:

– Heller, Agnes (1997): «Les dones i la política», *Avui*, 4 de gener.

Els títols de revistes i miscel·lànies, en molts casos, també s'identifiquen tradicionalment per les inicials:

ACECNA I [*Actes del I Col·loqui d'Estudis Catalans a Nord-amèrica*]

- Articles o parts d'un llibre col·lectiu: Cognom, N. (any): «Títol», dins N. Cognom (ed.): *Llibre*, Ciutat, Editorial, pp.:

- Blume, R. (1985): «Graffiti», dins Van Dijk, T. A. (ed): *Discourse and literature*, Amsterdam, John Benjamin P. C.

• Referències en línia: es recomana la inclusió del DOI o de l'URL, preferiblement el primer. Si el treball que volem citar té DOI, s'indicarà després de la referència, en minúscula (doi) seguit de dos punts, un espai i de la codificació alfanumèrica corresponent:

- Feliu Albadalejo, Ángeles: «La publicidad institucional en la arena parlamentaria española», *Revista Latina de Comunicación Social*, 66, pp. 454-481, doi: 10.4185/RLCS-66-2011-941-454-481.

Si no té DOI, aportarem el nom del treball i l'adreça del lloc web entre parèntesis angulars, amb la data de consulta al darrere:

- Ponce, Rocío: «La igualdad busca su sitio en el plan Bolonia. Los títulos de grado amenazan las materias de género», <<http://www.publico.es/espana/377854/la-igualdad-busca-su-sitio-en-el-plan-bolonia>> (consulta: 23/5/2011).

• Tesis: los títulos se escribirán en cursiva. Es conveniente indicar la biblioteca, seminario o repositorio institucional donde se puede consultar un ejemplar.

- Oriol, M. del Carme (1984): *Aproximació a l'estudi de la Rondallística de Joan Amades: catalogació i fonts*. Tesis de licenciatura dirigida por el Dr. Jaume Vidal i Alcover, Tarragona, Universitat Rovira i Virgili, Biblioteca de la Fac. de Lletres.

A més, es tindran en compte les particularitats següents:

– Volums: el nombre de volums de què consta l'obra s'assenyalarà darrere de la casa editorial, amb un número aràbic i seguit de l'abreviatura «vols.»:

- Moliner, María (1987): *Diccionario de uso del español*, Madrid, Gredos, 2 vols.

– Si el que es vol assenyalar és el volum que es recomana, s'indicarà amb un número romà darrere del títol:

- Valor, Enric (1975): *Obra literària completa I*, València, Gorg.

– Quan l'autoria s'adjudica a una institució, el nom d'aquesta anirà en majúscules:

- UNIVERSITAT DE VALÈNCIA (2005): *Catàleg de Publicacions 2005*, València, Publicacions de la Universitat de València.

- Lloc: nom de la ciutat en la llengua base del llibre que publiquem.
Dos llocs: separació amb barra (Madrid / Mèxic).
- Editorial: s’ometrà la paraula “editorial” i semblants, llevat d’alguns cas en què forma part de la marca (p. ex. Alianza Editorial).
- Coedicions: separació amb barra (Edicions 62 / Orbis).